

דף יח.

יור'ד סימן רלח מעיף בא עין משפט א.

כא. טז. אמר שבועה שלאוכל כבר זה וחזר פעמי נוספת שבועה שלאוכל כבר זה, אין השניה חלה, ואם נשאל על הראשונה חלה **השניה**.

יור'ד סימן רלאט מעיף יג
עיין לעיל דף יז. עין משפט ב

דף יח :

יור'ד סימן רח מעיף א עין משפט א.

א. סתם נדרים להחמיר, ע"כ אם אמר פירות אלו כבשר מליח או כיין נסך, שיש במשמעותו מליח של קדשים, או יין נסך לשם שהוא נדר, הרי זה מתפיס בדבר הנדרו ונאו תולמים להחמיר^ב, ואם הוא אומר שדעתו לבשר מליח ויין נסך של ע"ז נאמן^ג ואין צורך שאלה, ואפי' הוא עם הארץ^ד.

ואם רוב אנשי המקום קוראים לבשר קדשים בשר מליח סתם, וליין נסך לשם יין נסך סתם, אינו נאמן^ה.

יור'ד סימן רח מעיף א עין משפט ה.
עיין בסעיף הקודם

א. שחכם עוקר הנדר והשבועה מעיקרו וכאילו לא הייתה השבועה הראשונה כלל ונמצא השניה חלה למפרע, ובכבעל דמייר מכאן ולהבא משמע בכח"גadam הפר הראשונה לא חלה השניה. ש"ץ ס"ק כ"ו.

ב. ממשנה נדרים דף י"ח ע"ב.

ג. דעתמן אסור ורק بلا ידע למה נתכוון, ופירושן להקל וכפוי השני שכותב הרא"ש שם.

ד. כיוון שיודע במה התפיס לא מהמירין גם על עם הארץ. ש"ץ ס"ק ב'.

ה. הפרישה כתוב דוקא בעם הארץ, אבל בת"ח נאמן. ש"ץ ס"ק ה'.